

ת"פ 35799/11/15 - מדינת ישראל נגד בן זרחיה בן ישר בראונלי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 35799-11-15 מדינת ישראל נ' בראונלי

לפני כבוד השופט איתי הרמלין
המאשימה:
מדינת ישראל
ע"י עו"ד סיון אטיה
נגד
הנאשם:
בן זרחיה בן ישר בראונלי
ע"י עו"ד זהר משה

החלטה בבקשה להפרדת אישומים

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה של נגן רחוב בתחנת הרכבת תל אביב מרכז ב-15.6.2015. לפי הטענה כתוצאה מן התקיפה גם נחבל הקרבן. עוד מייחס כתב האישום לנאשם עבירות של שימוש בכח או באיומים כדי למנוע מעצר ותקיפת שוטר בגין מעשים שלפי הטענה עשה הנאשם לשוטרים ביום 12.7.2015, בעת שהשוטרים הגיעו למקום כדי לעכבו לחקירה בגין התקיפה לכאורה של נגן הרחוב שהוזכרה לעיל.
2. הסניגור טוען כי יש להפריד את האישומים כיוון שמדובר בשתי עבירות נפרדות לחלוטין וכריכתן בכתב אישום אחד משחירה את פניו של הנאשם בפני בית המשפט ותפגע בהגנתו. יתר על כן, לדברי הסניגור העדים לכל אחד מן האירועים הם שונים.
3. מנגד טוענת התביעה כי שני המעשים שבהם עוסק כתב האישום קשורים זה בזה באופן שאין להפרידם. האירוע השני התרחש בעת שהשוטרים ביקשו לעכב את הנאשם לחקירה בעניין האירוע הראשון, השוטרים הוזעקו לשטח באירוע השני על ידי קרבן העבירה המקורית שכיוון אותם אל הנאשם, מן הנאשם נגבתה במשטרה עדות אחת על שני האירועים, ונגן הרחוב שהיה עד גם לאירוע השני, מסר עדות גם בעניינו של אירוע שני זה. במצב דברים זה יהיה זה לדברי התביעה גם בלתי יעיל להפריד את הדיון.
4. לאחר שבחנתי את כתב האישום ואת טענות הצדדים החלטתי לדחות את הבקשה להפרדת האישומים

וזאת מן הנימוקים שאפרט להלן.

5. סעיף 86 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי "מותר לצרף בכתב אישום אחד כמה אישומים אם הם מבוססים על אותן עובדות או על עובדות דומות או על סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים פרשה אחת".

6. כדברי יעקב קדמי: "כל עוד אין בכך משום פגיעה בהגנתו של הנאשם, המגמה היא להותיר על כנם צירוף אישומים ובמיוחד צירוף נאשמים בהתחשב בכך שהדבר תורם תרומה חיובית ממשית הן ליעילות הדיון והן לעשית הצדק... פגיעה בהגנתו של הנאשם יכולה להיות נעוצה בחשיפת "אופיו השלילי" עקב ריבוי אישומים ויצירת משפט קדום לחובתו;... (ו)אם בשל ממדי הנטל המוטל עליו בעקבות הצירוף" **(על סדר הדין בפלילים, חלק שני - הליכים שלאחר הגשת כתב אישום, א, עמ' 944 (2009))**.

7. החלופה הרלוונטית לענייננו היא החלופה השלישית בסעיף 86 לחסד"פ - מדובר בשני מעשים הקשורים זה לזה ומהווים פרשה אחת. זאת, שהרי השוטרים פנו אל הנאשם כדי לעכבו בגין האירוע הראשון בהזמנתו של נגן הרחוב קוֹרְבָנָה לכאורה של העבירה המקורית, שהיה עד גם למתואר באישום השני. ממילא אם היה מתברר אישום שני זה בנפרד, הייתה מתעוררת השאלה מדוע פנו השוטרים אל הנאשם לעכבו ובית המשפט היה נחשף לחשד נגד הנאשם. גם אם בית המשפט לא היה נחשף לחשד הספציפי, הרי שהיה נחשף לכך שהנאשם היה דרוש לחקירה בגין עבירה קודמת. הנאשם גם נחקר רק פעם אחת במשטרה בגין שני האירועים המתוארים בכתב האישום, ולכן הגשת עדותו בחקירה לבית המשפט הייתה גם היא חושפת בפני בית המשפט גם את האישום שהופרד. גם אם ניתן היה "לגזור את העדות לשניים", הרי שלא ניתן לעשות זאת בלי להביא לידיעת בית המשפט שכך נעשה, ולעורר את תהייתו על מה שהוסתר ממנו. יתר על כן, אם יופרדו האישומים יצטרכו הנאשם, נגן הרחוב וגובה הודעת הנאשם במשטרה להעיד בשני התיקים כך שיעילות הדיון תפגע.

8. אני סבור כי אין חשש ממשי כי כריכתם של שני האישומים יחד תשחיר בפני את פניו של הנאשם באופן שיגרום לכך שלא אוכל להכריע בשאלת האשמה בכל אחד מהאישומים בנפרד. יתר על כן, כפי שהראיתי לעיל, ממילא לא ניתן להפריד באופן מלא את האישומים, כך שגם היתרון שבהפרדה עבור הנאשם הוא מצומצם ביותר. היקפו של כתב האישום הנוכחי והיקפן של הראיות בגין שני האישומים יחד גם אינם כאלה שיקשו על הסניגור בניהול ההגנה.

9. בהיעדר חשש לעיוות דין או לפגיעה בהגנת הנאשם כתוצאה מן הצירוף, אינני מוצא הצדקה להפרדת האישומים (הפרדה שתגרום כאמור לעיל לפגיעה ביעילות הדיון בשל הצורך להעיד את הנאשם, את נגן הרחוב ואת גובה הודעת הנאשם בכל אחד מן התיקים).

10. אני קובע את התיק לשיבת תזכורת במעמד באי כוח הצדדים ליום 20.11.2017 בשעות הבוקר.

11. המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, 19 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.